

Giới thiệu Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem

Truyện Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem của tác giả Cầu Cúc Cưng là một câu chuyện ngôn tình thanh xuân học đường. Khi gặp một chàng hoàng tử, rất có khả năng bạn chính là cô bé lọ lem.

Đồng Đồng chính là một cô bé lọ lem khi cô gặp Thụy hoàng tử. Cô vĩnh viễn nhớ rõ diện mạo của cậu. Chỉ trong chốc lát, cậu ngẩng đầu lên nhìn giáo sư rồi ung dung nêu lên ý kiến của mình. Các bạn học trong lớp có người khâm phục cũng có người ghen ghét. Khi Đồng Đồng ngẩng lên thì giáo sư đã cho cậu ngồi xuống. Khi vị giáo sư quay người tiếp tục giảng bài thì cậu lại gục đầu xuống quyền sách, tiếp tục giấc ngủ của mình..

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Chương 1

Khi gặp một chàng hoàng tử, rất có khả năng bạn chính là cô bé lọ lem.

Đồng Đồng chính là một cô bé lọ lem khi cô gặp Thụy hoàng tử. Cô vĩnh viễn nhớ rõ diện mạo của cậu. Ở dưới ánh mặt trời, khoe miệng nhếch lên tạo thành một nụ cười ngang ngạnh, cậu hơi nghiêng người xuống, hỏi vị giáo sư: “Thầy ơi, thầy muốn em nêu suy nghĩ của mình về đề tài trong quyền sách này sao?” Giáo sư giống như cố ý làm khó hắn, bắt phải nêu lên ý kiến. Cậu cầm quyền sách lên, nhìn bìa sách suy tư một chút sau đó ngón tay thon dài lật từng trang giấy. Chỉ trong chốc lát, cậu ngẩng đầu lên nhìn giáo sư rồi ung dung nêu lên ý kiến của mình. Các bạn học trong lớp có người khâm phục cũng có người ghen ghét. Khi Đồng Đồng ngẩng lên thì giáo sư đã cho cậu ngồi xuống. Khi vị giáo sư quay người tiếp tục giảng bài thì cậu lại gục đầu xuống quyền sách, tiếp tục giấc ngủ của mình.

Cậu ta có làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, mái tóc xoăn. Cậu ta được rất nhiều bạn học hâm mộ cũng được các thầy tôn trọng vì IQ rất cao. Nhiều lúc trong mắt Đồng Đồng, cậu thanh khiết như tuyết. Khi cậu bước ra từ thư viện ra, đi xuống những bậc thang, áo sơ mi nhẹ bay trong làn gió, giống như một con chim bồ câu trắng thuần khiết.

Cậu ta có vẻ là một con người khá u buồn. Vào giờ nghỉ giải lao giữa các tiết học, luôn nhìn ra bầu trời xanh giống như đang có một câu hỏi rất khó trả lời cần sự gợi ý của trời xanh. Bóng lưng phóng khoáng thoát nhìn rất cô đơn, không phụ thuộc vào ai.

Cậu ta như là một loại rượu, mà con lại say rượu, không thể nào tự thoát ra được.

Đó là năm mười sáu tuổi, cô yêu thích một đóa hoa đang nhẹ lung lay trong gió, mà cậu lại đứng kế bên đóa hoa đó, tay áo nhẹ nhàng bay, trên môi nở một nụ cười yếu ớt.

Nhưng lòng cô lúc nào cũng bất an, lo lắng. Bởi vì thi vào trường đại học sức ép rất lớn. Mà nơi cô ở nổi tiếng là có nhiều học sinh thông minh, năm nào điểm thi vào đại học cũng rất cao. Cô lại không phải người học hành giỏi giang gì, chẳng qua là cố gắng đọc sách mà thôi. Cho nên, cô không dám bày tỏ tình cảm của mình với cậu, chỉ dám từ xa đứng nhìn. Đối với cô mà nói thậm chí là khi đang đi học còn yêu mến là khi học đại học.

Cô học chung lớp với cậu 3 năm, người ngoài nghĩ người thông minh như cậu chỉ có trong tiểu thuyết. Có một lần cậu vào lớp hóa nhưng lại đọc truyện nên bị thầy tịch thu, đồng thời cũng hứa nếu cậu thi đạt trên 90 điểm thì sẽ trả lại. Vào hôm thi, cậu làm bài một cách siêu phẩm kết quả được đến 99 điểm. Thầy cũng chỉ có thể khâm phục nhìn, đương nhiên là phải trả sách lại cho cậu.

Cậu còn có mối quan hệ rất tốt với các bạn nữ sinh. Có một nữ sinh khuôn mặt tròn tròn, đeo mắt kính gọng đen hay chạy tới tìm cậu nói chuyện. Hai người luôn nói chuyện rất vui vẻ, những lúc đó gương mặt cậu mới có một chút niềm vui. Tất cả mọi người đều cho rằng hai người bọn họ đang nói chuyện yêu đương, có một số người còn đến chọc bọn. Cô gái chỉ luôn cười có ý như thừa nhận còn cậu thì ra sức phủ nhận.

Vì vậy những người không có quan hệ như Đồng Đồng chỉ có thể tranh thủ sau lúc ăn trưa ngắm cậu. Lúc này cậu luôn ngồi ở chỗ đối diện cô, để đầu lên cách tay rồi nhắm mắt lại ngủ đi. Cô cũng điều chỉnh vị trí của mình để khi có thể mở mắt ra thì thấy khuôn mặt của cậu như một con chim ngoan đang ngủ.

Cậu giống như luôn tồn tại trong giấc mơ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 2

Chương 2

Thời gian như gió thổi thoáng qua, cứ thế trôi đi.

Kỷ yếu của cô có dán tấm hình 2 người chụp chung, đến khi học đại học, có việc làm ổn định cô cố lấy dừng khí để mở tấm ảnh ra xem.

Khi cô bày tỏ tình cảm của mình với cậu, ban đầu cậu có chút giật mình nhưng rồi cũng gật đầu đồng ý. Cô đứng kế bên cậu, xấu hổ cúi đầu, bỗng dưng cậu quàng tay qua vai cô làm vai run lên, nhưng cô vẫn không có can đảm ngược đầu nhìn về mặt của cậu, chỉ có thể nhìn thẳng ống kính, cười thẹn thùng. Phía sau, mọi người đang xô xao tìm chỗ đứng cho mình, các thầy cũng vui vẻ chụp hình, thật náo nhiệt biết bao. Cô đứng im lặng giữa đám người lao nhao, trong lòng hạnh phúc tràn đầy, như cây đèn dầu đang thấp sáng trong gió đêm, như một hạt đậu đang sáng lấp lánh, lấp lánh...

(Vì hai người đã tốt nghiệp mình sẽ đối xứng hồ)

Anh thoải mái sống trong một căn nhà ở giữa thành phố, cô sống trong một căn nhà cách thành phố cũng không xa mấy, làm 1 sinh viên đại học y khoa bình thường.

Vừa mới bắt đầu cuộc sống đại học, thật sự rất buồn chán nhưng cuộc sống của cô hằng ngày luôn có những niềm vui. Cô thông qua biết bao nhiêu người mới tìm được số điện thoại của cậu, cô liền gửi cho cậu 1 tin nhắn ngắn. Khi có tin nhắn trả lời, cô hoảng hốt, vội đứng dậy, làm các bạn học nhìn cô với vẻ mặt khó hiểu. Ngón tay cô run run mở tin nhắn ra xem. Trong tin nhắn trả lời thế này: “Thật ngạc nhiên khi em gửi tin nhắn cho anh. Em khỏe không?” Cô nở nụ cười. Anh hỏi cô khỏe không là muốn tiếp tục nói chuyện với cô.

Hai người cứ thế tiếp tục nhắn tin, thời gian này chắc hẳn anh rất cô đơn phải sống một mình giữa một thành phố xa lạ không người quen. Cô đoán chắc căn phòng anh ở rất tịch mịch. Qua những dòng tin nhắn, cô đã thể hiện tình cảm của bản thân với chàng hoàng tử của mình. Anh chính là “bảo bối” của cô.

Cùng hoàng tử yêu nhau thì dù là ai đi chăng nữa cũng là cô bé lọ lem. Cô bé lọ lem phải trải qua trăm cay nghìn đắng mới có được tình yêu của hoàng tử, còn hoàng tử lại luôn tìm kiếm chiếc giày còn lại của cô bé lọ lem. Cùng hoàng tử yêu đương chắc chắn là một việc rất khó khăn.

Cô cứ như vậy mà yêu anh, yêu đến tận xương tủy. Còn anh, lúc nào cũng lạnh nhạt như một bức tượng bằng không bao giờ tan chảy. Hằng ngày cô đều gửi tin nhắn cho anh, nhưng rất lâu sau cô mới được tin nhắn trả lời. Cô luôn nhắc nhở rằng sau khi dùng xong bữa tối thì anh gọi điện cho cô. Gần đến sinh nhật của mình, cô luôn nhắc anh, mong anh sẽ nhớ đến ngày sinh nhật của mình nhưng vào hôm đó ngay cả 1 tin nhắn chúc mừng cũng không có. Cô cứ chờ đến khi không chịu được nữa, quyết định gọi điện thoại cho anh nhưng lại không liên lạc được làm cô lo lắng cả buổi tối sợ anh gặp chuyện gì. Ngay sáng sớm hôm sau cô gọi điện cho anh, điện thoại đã được nối, anh nói chuyện với cô, cô mới biết là do tối qua anh không sạc pin nên điện thoại tắt máy. Anh phải biết điện thoại của anh quan trọng với cô như thế nào chứ, dù là điện thoại hết pin thì anh cũng nên dùng điện thoại công cộng gần nhà để gọi cho cô, rốt cuộc vị trí của cô trong lòng anh như thế nào?

Nhất cử nhất động của anh đều làm cô rất đau lòng, như cô đang tự cầm dao đâm vào mình vậy. Máu dần dần chảy ra, càng ngày chảy càng nhiều. Sau đó miệng vết thương còn bị xát muối lên. Cô đã khóc đó là những giọt nước mắt cay đắng, vì cô đã quá yêu anh.

Thời gian nghỉ đông đến nhưng bọn họ cũng không gặp nhau thường xuyên, vì một người nhà trong trung tâm thành phố còn một người lại ở ngoài thành phố. Đa số các lần gặp nhau đều là do cô chủ động đến tìm. Cũng như ở thời trung học, anh thường xuyên ngủ trong lớp, trời sinh anh ra đã lười biếng nên cô phải đến nhà anh. Ba mẹ của anh luôn nhìn cô với ánh mắt tràn đầy nghi vấn, còn về mặt của anh thì không phủ nhận cũng không chấp nhận.

Cô hỏi anh, anh thích em không? Cô cố lấy dừng khí rất lớn mới dám hỏi, trong lòng hồi hộp chờ đợi câu trả lời. Không như cô mong muốn, anh suy nghĩ một chút rồi nói như thế nào gọi là không thích?

Đó không phải là câu trả lời.

Lần nào đến nhà anh, lúc về anh cùng cô đi tới cổng. Khi cô còn chưa rời đi thì cánh cửa phía sau đã đóng lại. Không hề có câu tạm biệt, không hề có cái ôm tạm biệt, cô càng không hy vọng anh sẽ yêu mình. Cô giống như đang yêu một bức tường vậy.

Cô rất thích lúc hai người gặp nhau ở quảng trường, rất nhiều người đang khiêu vũ ở đó. Cô nhẹ nhàng đưa tay vào lòng bàn tay anh. Anh dịu dàng nắm lấy tay cô, xuyên qua đám đông, kiêu ngạo nhảy đến nơi có ánh sáng mặt trời. Lòng cô mềm đi tựa lông vũ, cảm giác hạnh phúc cứ thế tràn ngập trong cô, còn bây giờ anh ở ngay trước mắt nhưng lại tựa như cuối chân trời.

Anh vốn vịn chỉ đưa cô về nhà đúng 1 lần. Lần đó bọn họ tới nhà bạn anh chơi, lúc về bạn cũng muốn đưa bạn gái của mình về nhà nên 4 người cùng nhau đi xe buýt. Trên đường về, cô thấy bạn anh tay trong tay với bạn gái, cô nhìn anh, hai tay bỏ trong túi, ánh mắt nhìn về phía trước, anh giống như đang suy tư, nhưng lại không biết chuyện gì.

Trong cuộc tình này, cô cảm thấy mình thật cực khổ.

Nguyên nhân bọn họ chia tay, cũng không phải vì cô cảm thấy vất vả, mà là vì Khiêu Khiêu. Khiêu Khiêu ở nơi khác, cô ngồi xe lửa một đêm vào trường học của Đồng Đồng, chỉ để nói với Đồng Đồng, cô và Thụy hoàng tử đang yêu nhau.

Đây là chuyện gì? Cô không hiểu tại sao mình tự dưng lại trở thành kẻ thứ ba, mà hoàng tử của cô dường như cũng không quan tâm đến, cũng không

hiểu được hai người có quan hệ gì. Khiêu Khiêu nói, tôi đã sớm biết hai người đang yêu nhau, anh ấy đã nói với tôi, thật ra thì tôi không quan tâm, tôi yêu anh ấy, tôi sẽ tình nguyện chịu sự phản bội của anh ấy. Cái chính là cô khác với anh ấy, cô muốn có tương lai của anh ấy, mà anh ấy lại không thể cho cô tương lai.

Kì lạ là Đồng Đồng không hề cảm thấy bất ngờ lắm, bởi vì anh đối với cô xa cách như vậy, làm cho cô luôn có cảm giác mơ hồ là anh có thể phản bội bất cứ lúc nào, cho nên cô bình tĩnh nghe Khiêu Khiêu nói hết. Sau đó lại giúp Khiêu Khiêu sắp xếp chỗ ở. Cô không muốn Khiêu Khiêu ở cùng kí túc xá với mình, thân phận của cô ấy khiến cho cô cảm thấy đây là sự châm chọc lớn. Đồng Đồng sau khi sắp xếp ổn thỏa cho Khiêu Khiêu, bước ra khỏi nhà khách của trường. Vừa bước ra khỏi cửa, nước mắt của cô liền rơi xuống, sợ bị người khác nhìn thấy, cô ôm mặt chạy tới một góc không có ai, nước mắt tuôn xuống như mưa.

Cô gọi điện thoại cho anh, hỏi anh, chuyện này có phải thật không?

Anh trầm mặc hồi lâu mới nói với cô ba chữ, thật xin lỗi.

Cô lập tức cảm giác hơi thở của mình bị bẻ gãy giống như một cây mía, còn nghe tiếng thấy tiếng “Rắc” rất rõ ràng. Cô nhắm mắt lại, mặc cho nước mắt rơi xuống, cô muốn nghe anh giải thích, nhưng một câu giải thích cũng không có. Cô nắm chặt điện thoại, cuối cùng không kìm nén được cảm xúc, khóc to.

Cuối cùng, cô gửi cho anh một tin nhắn dài, nói với hắn, chúng ta chia tay đi.

Gửi cho hoàng tử thân mến:

Bởi vì quá yêu anh, nên em phải rời khỏi anh.

Em có thể chấp nhận cả thế giới này khinh bỉ em, bởi vì em không quan tâm đến họ. Nhưng mà, anh à, dù cho chỉ là một ánh mắt lạnh lùng của anh cũng đủ để em đau đớn đến chết đi được. Tâm hồn yếu ớt và nản cảm của em không chịu được lưỡi kiếm sắc nhọn của tình yêu, cho dù vết thương của em đã chùng chắt.

Cô bé lọ lem của anh.

“Đôi khi đi chung với hạnh phúc là những nỗi đau, đau vì sợ có 1 ngày hạnh phúc này sẽ kết thúc...”

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Chương 3

Không phải gặp hoàng tử, bất cứ lúc nào bạn cũng có thể trở thành nữ vương

Chia tay với Thụy, Đồng Đồng lập tức chấp nhận sự theo đuổi của Tiểu Kiệt, bởi vì cô cần có một tình cảm mới để quên đi hoàng tử. Cô sợ nếu không có sự ràng buộc của tình cảm, cô sẽ không do dự mà cùng Khiêu Khiêu tiếp tục tình yêu với hoàng tử.

Tiểu Kiệt là một người khác hẳn. Anh từ nhỏ đã luyện Taekwondo, thân hình cao lớn mạnh mẽ, khuôn mặt như được trạm trổ lại càng hiện ra rõ ràng. Có lẽ anh cạo râu từ sớm, một hai ngày mà không cạo sẽ mọc ra rất nhiều râu màu đen thô ráp. Lần đầu tiên anh hôn Đồng Đồng, Đồng Đồng đã bị đám râu này đâm vào. Ngày hôm sau gặp lại, trên mặt cô xuất hiện một vết xước.

Đồng Đồng là mối tình đầu của Tiểu Kiệt. Tiểu Kiệt từng nói với Đồng Đồng, hình dáng của cô chính là hình dáng của người vợ trong lòng anh, nên khi lần đầu tiên gặp cô anh đã quyết định, nhất định phải theo đuổi cô tới cùng, yêu cô chung thủy. Đồng Đồng nghe anh nói, chỉ im lặng. Cô không nghĩ mình sẽ có tình cảm sâu nặng với anh. Sau khi trải qua tình cảm với Thụy, đối với câu nói của Tiểu Kiệt, cô có một chút nghi ngờ. Phải chăng anh có ý ám chỉ cô, ý nói anh đã từng nghĩ thơ nghĩ rằng cô khác những người khác. Hay chỉ là lời thể non hẹn biển tùy tiện giữa trai gái với nhau thôi? Cô cũng không muốn suy nghĩ nhiều. Đối với Tiểu Kiệt, cô cảm giác mình không có yêu cầu gì, chỉ cần không khiến cho cô mệt mỏi như trước, để cho cô nói chuyện yêu đương một cách bình thường giống như bao nhiêu cô gái khác là được rồi.

Đồng Đồng đối với Tiểu Kiệt, là một con cún vô danh lạc đường, được anh đem về nhà nuôi nấng, mà nó đối với anh đã tràn ngập cảnh giác, chỉ cần thoáng cảm thấy bất mãn, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm kiếm chủ nhân mới. Mà Tiểu Kiệt đối với Đồng Đồng, là chiếc giấy gói xinh đẹp nằm ở trong sau khi tay ăn kẹo xong, có lẽ chỉ cần một suy nghĩ thoáng qua, có thể cô sẽ ném giấy gói kẹo vào thùng rác. Yêu thương cũng giống như chiếc cân tiêu ly, bên Tiểu Kiệt càng lúc càng nặng, Đồng Đồng càng lúc càng được đẩy cao, Tiểu Kiệt muốn nhìn thấy cô, nhất định phải ngược mắt lên.

Tiểu Kiệt đối với cô vô cùng quan tâm chăm sóc. Mỗi buổi sáng sớm thường tới thư viện giữ trước chỗ tự học, sau đó tới nhà ăn mua đồ ăn sáng đến cho Đồng Đồng, đứng dưới ký túc xá chờ Đồng Đồng xuống dưới lấy đồ ăn. Lúc mới đầu, Đồng Đồng còn miễn cưỡng, sáng sớm, trong thời gian ngắn trang điểm gọn gàng để một lát sau đi xuống gặp, sau này do cô thường xuyên là nhận được điện thoại Tiểu Kiệt lúc sau mặc đồ ngủ, tóc tai lộn xộn

chậm chạp chạy xuống lầu. Cô cũng không phải một người lười nhác, nhưng mà “Nữ làm duyệt mình người dung” (Con gái làm đẹp vì người mình yêu) những lời này cũng không thích hợp đối với Đồng Đồng và Tiểu Kiệt.

Tiểu Kiệt mỗi ngày cùng cô tự học, ăn cơm, đi dạo phố. Rất khó có thể thấy Đồng Đồng cô đơn một mình. Thi thoảng Tiểu Kiệt cùng bạn học đi ra ngoài ăn liên hoan, nếu có thể dẫn cô đi nhất định phải đưa cô đi cùng, nếu không đưa cô đi được, thì sau khoảng thời gian ăn cơm chiều cũng sẽ chạy đến dưới lầu của ký túc xá điện thoại gọi cô đi ra. Đôi khi là món ăn đặc sắc của nhà hàng nào đó, có đôi khi sẽ mang về cho cô một vào món đồ nhỏ nhỏ. Anh nói với bạn bè của mình rằng. Một mình ra ngoài ăn cảm thấy rất có lỗi với Đồng Đồng. Những lời này được những người nhiều chuyện nói đến tai Đồng Đồng , trong lòng Đồng Đồng như là bị kim đâm một chút, không phải đau, mà là vui vẻ.

Tiểu Kiệt là chủ tịch hội Sinh viên, rất giỏi diễn thuyết. Mỗi một lần hội của bọn anh tổ chức cuộc họp gì, anh luôn là người đại diện, mặc âu phục phẳng phiu đứng trên lễ đài chủ trì, đồng đặc nhìn những người dưới đài dành tình cảm mãnh liệt cho anh. Mỗi một lần đón sinh viên mới nhập trường chủ yếu đều là do anh tổ chức. Anh chỉ huy mọi người lập những lán tránh nắng, dọn đồ uống, lấy ghi tên đăng ký. Anh xung phong giúp sinh viên mới mang hành lý, dùng xe ba bánh giúp bọn họ đem đồ đạc đến dưới kí túc xá. Cùng những học sinh năm một đứng dưới ánh mặt trời , ngồi uống Coca Cola mồm há to ăn cơm hộp, lại gặp được cha mẹ của sinh viên mới nhập trường không biết đường liền buông hộp cơm nhiệt tình dẫn họ đi. Phơi nắng dưới ánh mặt trời đến nỗi không mở được mắt, anh cũng chỉ kéo ống tay áo somi lau mồ hôi trên mặt.

Anh có khí thế sục sôi nhiệt huyết như người nông dân vào mùa gặt.

Nhưng mà Đồng Đồng đối với anh dường như thiếu một chút nhiệt tình. Cô bỗng nhiên trở nên sâu sắc, giống một nhà tư tưởng, không có lúc nào là cô không nhìn lại tình cảm của mình. Cô cảm giác toàn bộ tình yêu của mình đã bị hoàng tử mang đi, bởi vì cô đã từng yêu vô cùng sâu đậm nhưng lại không có kết quả gì. Tình yêu trong lòng cô, cũng như hình xăm, mang theo đau đớn và khắc sâu vĩnh viễn, không thể xóa nhòa cho đến lúc chết. Mà hình bóng trong lòng cô, tuyệt đối không phải là Tiểu Kiệt.

Thế nhưng cô lại là một người con gái bình thường như vậy, yêu bản thân mình hơn bất cứ ai, là vì bị yêu mà sống, mà không phải vì yêu mà sống. Cô thích cảm giác được một người con trai mạnh mẽ nghị lực yêu thương, cảm giác yêu thật sâu sắc. Cô thích cách sống của Tiểu Kiệt, cuộc sống có rõ ràng, có mục tiêu. Cuộc sống của cô với Tiểu Kiệt giống như một bức tranh hoàn hảo. Cô chẳng qua cũng chỉ là một người con gái tầm thường, đang nhìn thế giới tưởng như yên bình mà tìm kiếm một cuộc sống yên ổn, là đứng dưới ánh chiều tà, bên cạnh có ông xã, phía trước là đứa trẻ vừa mới học đi bước những bước chập chững.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Chương 4

Hoàng tử gặp lại công chúa, chuyện gì sẽ xảy ra?

Sau khi chia tay được một năm, Đồng Đồng và Thụy hoàng tử gặp lại nhau. Trong kì nghỉ đông, các bạn học thời trung học tụ tập rủ nhau ăn uống. Đồng Đồng tới muộn, lớp trưởng cũ sốt ruột đứng ở trước cửa nhà hàng đợi cô. Cô mới vừa đến đã kéo thẳng lên lầu. Ở góc rẽ cầu thang , cô nhìn thấy hoàng tử. Mặc dù trong lòng chuẩn bị rất nhiều nhưng Đồng Đồng vẫn quên mất việc phải chào hỏi anh, chỉ chăm chú dõi theo, cho đến khi bị lớp trưởng túm vào một gian phòng.

Tình bạn giữa Đồng Đồng và các bạn nữ cũng không tệ, tất cả mọi người đều tiếp đón cô , nhiệt tình hỏi han tình hình của cô. Cô khách khí trả lời câu hỏi của mọi người, cũng lễ phép hỏi lại những câu tương tự. Khi nói chuyện, ánh mắt của cô dừng lại trên từng người bạn, hồi tưởng quá khứ. Ánh mắt cô nhìn mọi người, nhưng lại không thấy Khiêu Khiêu. Bởi có bóng ma tâm lý trong lòng, cô ngượng ngùng hỏi người khác, Khiêu Khiêu vì sao còn chưa tới. Cô cảm giác như mình là người có tật giật mình, giống như chỉ cần cô vừa hỏi về Khiêu Khiêu, tất cả mọi người sẽ đoán được giữa các cô từng phát sinh chuyện gì.

Cả buổi liên hoan, cô cũng không nói với hoàng tử một câu nào, cũng không liếc mắt lấy một lần, đây là cô cố ý. Cô giống như áo gấm về làng, ra về có tình yêu mới rất hạnh phúc để khiêu khích hoàng tử. Tuy rằng cô cũng không đứng trước mặt mọi người mà khoe khoang về bạn trai.

Trong bữa tiệc, các nam sinh đều không ngừng đến bên phía nữ sinh bên này mời rượu, cuối cùng hoàng tử cũng tới. Anh đứng phía trước cô, không hề vội vã chúc mừng, anh cũng không lấy chén của mình, tiện tay lấy cái chén rượu trên tay của Đồng Đồng, cười với mọi người và nói “Tôi mời em một li.” Anh uống rượu xong, còn nâng chén đặt ở trước mặt Đồng Đồng . Đồng Đồng đờ một hồi lâu, khoảnh khắc anh tự lấy chén rượu, trong lòng cô đột nhiên dậy lên một chút áy náy, một lát sau thì luôn trong trạng thái lúng lờ, hơi thở của cô trở nên ngắn hơn, hoang mang lo sợ. Giống như lần đầu bọn họ hôn nhau, anh cúi đầu tựa như muốn hôn cô, nhưng ngay khi chạm đến miệng cô thì anh đổi ý, cắn lên môi cô một cái. Khi đó cũng giống như bây giờ.

Ăn uống xong mọi người đề nghị tới KTV (Karaoke) tiếp tục vui vẻ. Đồng Đồng định không đi, ngẩng lên thì bắt gặp ánh mắt của hoàng tử sau rất nhiều cái đầu, ánh mắt của anh u buồn như chờ đợi cô đi cùng. Cô cúi đầu, không từ chối lời mời của mọi người. Dọc đường đi, lỡ tai cô vang lên tiếng “Vù vù”, hình như là hơi thở của hoàng tử.

Bước vào phòng, Đồng Đồng ngồi ở ghế sofa thứ nhất bên trái, hoàng tử ngồi thứ nhất bên phải, ở giữa cách nhau rất nhiều người, tất cả mọi người

chơi đùa âm ỉ, Đồng Đồng và hoàng tử tất nhiên cũng tham gia, cũng vui vẻ “Ha ha” cười to, nhưng mà, hai người họ đều có tâm sự riêng.

Một lát sau Đồng Đồng xuống tầng dưới giúp mọi người lấy đồ uống. Lấy được đồ uống rồi, Đồng Đồng lần mò theo tường đi lên cầu thang mò mò được một bước, đột nhiên ngẩng lên thì nhìn thấy hoàng tử ở ngay trước mặt. Bọn họ nhìn nhau một lúc lâu, Đồng Đồng lòng rất đau, nhưng lại không khóc. Hoàng tử dùng một tay đỡ lấy chỗ đồ uống, sau đó dùng bàn tay còn cầm tay Đồng Đồng, dẫn cô lên. Đi được nửa cầu thang, Đồng Đồng bỗng dừng lại, giống như một cô gái nhỏ giận dỗi không chịu đi lên. Cô nhìn chăm chăm vào mắt hoàng tử, đợi hoàng tử cho đáp án, cô đã nghĩ đến mọi trường hợp, tóm lại là muốn nghe một đáp án chính xác. Hoàng tử đến gần cô, dùng vẻ mặt yếu ớt nhìn, sau đó cúi đầu hôn cô. Anh hôn cô một cách mãnh liệt, giống như muốn đem cô làm thịt. Cô cũng mạnh dạn đáp lại nụ hôn của anh, khó thở, cả người cô run rẩy. Cuối cùng, cô nghe hoàng tử nói bên tai mình: “Anh rất yêu em.”

Sau khi buổi đi chơi kết thúc, cô cùng anh tự nhiên đi đến một chỗ, dưới ngọn đèn đường huy hoàng, tay nắm tay tự do đi lại.

Đồng Đồng được hoàng tử đưa về nhà liền nhận được điện thoại của Tiểu Kiệt. Giọng nói của Tiểu Kiệt có vẻ như cố kìm nén cơn giận: “Muộn thế này rồi mới về nhà? Anh đã gọi điện giục em năm lần rồi!” Đồng Đồng lập tức luồn cuống, không biết nên trả lời anh như thế nào. Tiểu Kiệt cơ bản thì không nhìn thấy vẻ mặt bối rối của cô, quan tâm hỏi cô “Có mệt lắm không?”, Đồng Đồng rất mệt, Tiểu Kiệt liền nói, nghỉ ngơi cho tốt đi, chúc ngủ ngon, bà xã. Anh luôn gọi cô là “Bà xã”, nhất là một lần, anh đưa cô về kí túc xá, lưu luyến không muốn buông tay cô, sau khi cô đã đi vào trong rồi, anh còn nói qua lớp kính nói với cô: “Bà xã, hôn một cái.” Sau đó, anh liền dán miệng mình lên cánh cửa thủy tinh. Cô che miệng cười không ngừng, anh vừa khéo mồm vừa đáng yêu.

Tiểu Kiệt rất yêu cô. Đối với anh, cô là tất cả. Không có ý nghĩ sẽ rời xa nhau, nhưng cô cũng nhận ra bản thân mình sẽ rất đau lòng khi rời xa Tiểu Kiệt. Cô không thể rời xa Tiểu Kiệt cũng không thể thoát khỏi sự dịu dàng của hoàng tử.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Tử Và Cô Bé Lọ Lem* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.